



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## **CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]**

**Petrus <de Natalibus>**

**Lugduni, 1508**

De sanctis Fructuoso episcopo [et] socijs martyribus. Capitulo cx.

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)



De sanctis in mēse ianuarij occurrētibus. Fo. xli.

Sponsi federa violare non posse diceret: cepit perfectus inquirere: quis esset sponsus ille nobilis: de cuius se agnes potestate lactaret. Et quod didicisset: quod virgo christum deum suum sponsum assereret: perfectus eas sibi presentari fecit: et primo blandis sermonibus: dehinc terroribus pulsare cepit. Que illum blandientem sicut et terrentem advertebat. Et quod nobilis erat: et vim ei perfectus inferre non poterat: titulo sibi christianitatis obiecto: sequenti die eam sibi assisti fecit: et iterato de amore iuuenis appellavit. Et cum in sermone casto labore deficeret: alterum de duobus sibi proposuit eligendum: aut si virginitatem elegerat: deo veste cum virginibus immolare: aut cum meretricibus publice scortari. Que cum neutrum elegeret: dicens secum habere angelum dicitur qui eam semper impolluta custodiret. Iussu simphronij sponsata ad lupanar ducit voce spona agnetes sacrilegum proclamante. Tanta autem densitatem dñs capillis eius mox crescentibus contulit: ut melius quam suis vestibus videretur induta. Ingressa autem turpitudinis locum: angelum dñi preparatum invenit: qui eam immenso lumine circumdedit: et stola candidissima ad mensuras eius corporis divinitus cōtexa vestivit. Tunc perfectus filius eius sodalibus ad lupanar venit: et volens sibi illudere: illos prius ad eam invitavit. Qui ingressi et immenso lumine territi: cōpuncti redierunt. Sicque lupanar locus orationis efficacis: adeo ut quisque mundior exiret: quam in gredere. Iuuenis ergo lascivus socios ut puellantes irridens: intras in lumē irruit: moxque ut eam cōtingere voluit: prefocatus a diabolo exspiravit. Que socii videntes diutius immorari: putabant illum obsequio operibus occupari. Tandem ad locum accesserunt: et eum mortuum invenientes: prefocatus clamaverunt. Occurrit populus: cōcurrunt et densens perfectus: et quidam eam maleficam: quidam innocentem exclamabant. Perfectus vero causas necis filij interrogavit. Qui virgo respondit: quod ille cuius voluntate perficere noluit: in eius potestate accepit. Nam et alij quod honorē deo intrantes dederat: illi exiuerat. Qui cum perfectus se eidem creditur diceret si iuvenem suscitaret: oravit agnes cum lachrymis et cōfessis ab angelo suscitata iuuenis: qui egressus cepit christum publice predicare: et omnia idola cōfutare. Tunc seditione in populo excitata per pontifices idolorum: perfectus hec videns obstupuit: eamque dimittere voluit: sed per scripturam timens: virginem aspasio vicario dereliquit: et dolens abijt quod ipsam liberare non potuit. Quam vicarius in igne copiosus lactare fecit: sed in duas presnam diuisa seditionis populi cōburebat: et eam minime cōtingebat: ideo autem christi ad dñm oravit: moxque ignis ita extinctus fuit: ut nec quidem repositi cendij remaneret. Aspasio autem seditione populi timens in gutture eius gladium mergi fecit: et sic christi sibi sponsam et martyrem cōsecravit.

Eius corpus christiani cum parentibus nullam tristitiam habentibus tulerunt: illudque in presidio suo via numentana sepelierunt: vixitque a paganis in eos mittentibus lapides euaserunt. Passa est autem. xij. kalen. februarii.

De sancto Patrolo martyre. Cap. cvij.

**P**atrocl' marty' pas

sus est apud senonas gallie sub valeriano imperatore. Qui cum de partibus illis egrederetur audita fama patrocli quod vir nobilis assiduis orationibus vacans: hora. xij. vix cibum capiebat: et quod christum publice predicabat: fecit eum teneri et ductum ad sacrificandum. Qui cum sacrificare contēneret: iussu imperatoris fustibus ceditur: deinde missis cōpedibus in cruribus ipsius et catenis in manibus vincit: triduo carceri patroclus mancipatur. Sed cum in christi confessione constanter perseveraret: iussit eum aurelianus iuxta flumē sequanā duci: ibique gladio caput eius abscidit. Ductus ergo ad locum: oratione premissa: lumina eius tenentia obscurata sunt. ipso flumen transiit: aqua viri ad genua pertingente. Quod dum quidam illorum diuine virtuti: quidam magice arti ascriberent flumen et ipsi transferunt: et dum sanctum requireret a muliere gentile eisdem orans ostēditur. Sicque caput ipsius amputatur. xij. kalen. februarii. Eius corpus a viris fidelibus persecutione sedata in ciuitate senon. sepultum iacet.

De sancto Pubito episcopo et martyre. Capitulo. cix.

**P**ubitus epus athe

niens. et marty' gloriofus fuit. Hic humana et diuina sapientia clarus: secundus post dionysium ariopagitam ad modum effulsit. Ecclesiamque atheniensium nobiliter rexit: et preclarus virtutibus ac doctrina prefulgens ob christi fidem martyrio coronatur. xij. kalen. februarii. hec ado.

De sanctis Fructuoso episcopo et socijs martyribus. Capitulo. cx.

**F**ructuosus episco

pus augurinus et enlogius diaconi et martyres: tempore galieni imperatoris martyrium passi sunt apud terragonam hispanie ciuitatem. Qui primo in carcerem trusi: diebus pluribus afflicti sunt. Deinde educti: pro christi confessione flammis iniecti: vinculis quibus alligati fuerant exustis manibus in modum crucis expansis: orantesque vixerentur obtinuerunt. Et mox quidam ex fratribus: et filia perfidis que astabat: viderunt sanctorum animas celi: m



conscendere coronatas. Qui passi sunt. xi. kal.  
len. ianuarij: vt dicitur ado in martylogio suo.  
**De sancto Vincentio leuica**  
**7 martyre. Capitulo. cxi.**



**V**incentius leuica 7 martyr genere hispanus de ciuitate cesaraugustana: pater eurytio: aggressis olis nobilissimis et cōsulis filio matre enola progenitus est. Qui a pueritia sacris litteris eruditus erat: et sub valerto cesaraugustani. episcopo moribus 7 scientia clarebat.

A quo 7 adhuc iuuenis archidiaconus eius ordinatur. Cui episcopus: quia impeditionis lingue fuerat predicandum vices suas commiserat: ipse vero orationi vacabat. Tempora igitur diocletiani 7 maximiani imperatorum: cum dacianus hispaniarum pates nequissimus ciuitatem cesaraugustanam esset ingressus: vt christianos ad sacrificia tormentis compelleret: et vincetij laudabilem famam audiret: fecit eum vna cum episcopo valerto in carcere detineri. Deinde pergens valentia carbenis vinctos in collo 7 manibus post se trahit: ipsosq; ibidem custodie durissime macerari 7 fame ac inopia diebus plurimis macerari. Quos postmodum sibi presentatos cum in nullo conspexisset afflictos: custodes redarguebat: putans quod ipsos in ergastulo reuoluisse. Et iratus valerium interrogauit: cur contra precepta principum agere presumpsisset. Qui cum lingue rudis 7 imperitus quasi sub murmure responderet: vincetius ab episcopo licentiam petijt respondendi. Qua obrepta libera 7 constantissima voce deo genitum demonia esse asseruit: et christum dominum se nunquam abnegaturos expressit. Tunc pates iratus episcopum in exilium misit: vbi et post tempus in pace quiescit: vincetium vero vri rebellem 7 iuuenem temerarium grauissimis tormentis cruciari mandauit. Et primo quidem illum fecit in equuleo leuari: 7 membris distendi totosq; corpore dissipari. Interrogans cum vbi nam corpus suum miserabile cerneret. Qui cum subridendo diceret: hoc semper optasse 7 presfidem sive votis optime concordare. Iratus dacianus tortores flagellabat: eo quod ipsum in tortore deficierebat: stridore dentium fremens: ac quasi se magis quam dei martyrem tortore nutibus ostendens. carnicibus vero pectines 7 ungulas ferreas vsq; ad intima costarum fixerunt. Ita vt de toto corpore sanguis efflueret: 7 solutis compagibus viscera interna paterent: et cum ministri lassii deficerent: ipse iam inuitus in omnibus apparebat. Post hec iubente preside equuleo deponitur: et ad ignis patibulum ducitur: qui moxas carnicum arguebat: 7 ad penam alacriter properabat. Tra-

ticulam igitur candentem vltro conscendens: ibidem assatur exurit: 7 crematur: membrisq; omnibus vnclis ferreis infigitur: flamma sanguine conspergitur: vulnera vulneribus instauratur: sal insuper in ignem mittitur: vt in corpus vulneratum insiliens: stridentibus flammis crudelius comburatur. Jamque non ad artus: sed ad nudata viscera tela iaciuntur: ipseque febre de eius corpore extra labuntur. Inter hec manus nec inuolatus: 7 erectus in celum oculis dominum precabatur. Tuncque hec daciano nunciata fuisse: iussit eum in carcere terribissimo recludi: et ibi testas acutissimas congeri: pedesque eius in ligno configi: et extensum super testas relinqui. Que cum adimpleta fuissent: pena mutat gloriā: nam tenebre carceris diuina supposita luce fugantur: testarum asperitas in florum suavitate mutatur: pedes soluuntur: et martyr dominum angelorum dulci modulatione consolatur. Que custodes per rimas aspicientes conuersi sunt. Quidam vero hec presidi nuntiarunt: at ille se victum reputans: iussit martyrem ad lectum transferri: et mollibus stramentis forueri: reputans eum magis gloriosum facere: si deficeret in tormentis. Tunc ergo in lectulo paululum quiescisset: orans emisit spiritum. Quod audiens dacianus doluit: 7 que non valuit vincere viuū: putauit vincere vel defunctū. Iussit igitur corpus in campum deduci: et a vultu ac feris deuorandum exponi. Statimque coruus inguluit dedit corpus custodibus: alias aues se maiores impetu alarum abegit: et lupi moribus et clamoribus effugauit. Et in conspectu sacri corporis fixus cernitur: vtpote qui ibi angelorum custodiam mirabatur. Tunc iussu presidis hoc audientis: ingens mola corpori alligatur: 7 in pelagus proicitur: vt saltem prescibus in partum daretur: sed antequam naute qui corpus in mare demerserant ad littus peruenirent: cadaver solutum in littus a fluctibus deductum est. Quod a quadam matrona vna ipso reuelante repertum est: et ab ipsa vna cuius quibusdam fidelibus in modica basilica sepultum. Cessante vero persecutione corpus ad ciuitatem valentianam deducitur: 7 iuxta muros honorificentius tumulatur. Passus est autem christi martyr. xi. kalen. februarij.

**De sanctis Vincentio et Orontio**  
**martyribus. Capitulo. cxij.**



**V**incentius 7 Orontius

martyres passi sunt apud hispaniam tpe diocletiani 7 maximiani imperatorum sub rustino preside hispaniarum. Qui feruore fidei accensum se sponte iudici offerretes: et ipm magnanimitate confitentes iussu presidis capitali sententia puniuntur: quorum corpora victos